

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΓΑΒΒΑΤΩΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΔΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς,
μελοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ. — Τούς κληδόνους μωρὲ Γιάννη
νὰ μού ρίξης καρτερῶ·
ἔφερα καὶ τὴ λεκάνη
μὲ τ' ἀμίλητο νερό,
ποῦν τοῦ σατανᾶ ζουμί
ἀπὸ μαγεμένη βρύση,
κι' ἔφερα καὶ τὴ μαμὴ
γιὰ νὰ μᾶς τοὺς ἐξηγήσῃ.

Λύσ' τὴ γλῶσσο σου βρὲ Γιάννη,
ρίμνες τυχερῆς νὰ πῆς,
ποῦ τις θέλει τὸ φουστάνι
τῆς ψηλῆς περιωπῆς,
κι' ὅλες ἡ φτωχοκοπέλες
ποῦ πεθάνουν στὴ δουλειά,
γιὰ νὰ βάνουνε κορδέλες
στὰ σγουρά τους τὰ μαλλιά.

Βούτα στὸ νερὸ τὸ χέρι,
βγάινε ρίμνες τυχερῆς
ναῦρουν σύντροφος καὶ τέτοι
ἡ ἀνυπανδρὲς κυρῆς,

λέγε τύχες, λέγε μοῖρες
μὲ ῥυθμὸ ἐλεύτερο,
παρηγόρησε τίς γῆρες
ποῦ γυρεύουν δεύτερο.

Λέγε μοῖρες καὶ κουθέντες
νᾶχουν χάρι μαγικῆ,
καλοκάρδιζε λεβέντες
π' ὀνειρεύονται πρεικιᾶ·
λέγε ὅσες σοῦ κατέβουν
στὸ κεφάλι μαριολιές,
στοὺς ἀνθρώπους ποῦ πιστεύουν
μαγεμένες ἀλαλιές!

Γ. — Τὰ τραγεῦδία τ' ἄκακα, παιγνιδίσματα μούσῃς,
τάκαμα καὶ τὰ ρίξα κι' ἔλα νὰν τ' ἀκούσῃς.
Ὁμορφα καὶ ἄσχημα, τάκαμα σαλάτα,
ἡ τρελλὴ τὰ ψάρεψε τοῦ μυαλοῦ μου τράτα.
Μέσα τους δὲν ἔχουνε πάθος καὶ κακία
γιὰ νὰ μᾶς γυρεύουνε πλημμελοδικεῖα·
εὖτε θὰ κεντήσουνε
σιχαμένα πράματα,
γιὰ νὰ μᾶς ζυλίσουνε
τώρα στὰ γεράματα!

Ἀχολες ἡ ρίμνες μου, δὲν ἀφήνουν πόνος·
μὲ φτερό ἀνάλαφρο γαργαλᾶνε μόνος.
Μούσα κρυφογέλαστη, μὲ χαρὰ θὰ ψάλλῃ,
τοὺς γλυκεῖς τοὺς ἔρωτες καὶ τ' ἀφράτα καλλῇ.

Ἄλλως γὰρ τὴν ἀγαλῶμεν καὶ ἄλλες καὶ οὐργίες τρέλλες
εἰς ἐποχὴν ποῦ στὰς ὁδούς ἐγοάφῃσαι ταιπέλες,
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.Σ4.41.Φ2.0040

καὶ μέσα στὰ γραψίματα
καὶ μεσ' τ' ἀνδραγαθήματα
ἔγραψαν κι' ἓνα διᾶλο, ὅξ' ἀπὸ δῶ κι' ἀλάργα
τὸ διᾶλο τὸ Μέτελα πώπουλσε τὴν Πάργα!

Καὶ μέσα στὰς πολὺ σοφὰς
τῶν ἀγυῶν ἐπιγραφὰς,
« τῆς προκυμαίας ἡ ὁδὸς » τί νὰ σημαίνει ἄρα;
Βίβλα πρὸς ἐπίσκεψιν σώκαμαμε κουμπάρα!

Καὶ συμφῶνως μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιγραφῆς αὐτῆς,
λέμε σ' ὅποιον μᾶς γυρεύει νὰ γραφτῇ συνδρομητῆς,
πῶς θὰ βρῇ σεσαθρωμένην καὶ πολὺ γεγηρακυῖαν
στὴν ὁδὸν τῆς προκυμαίας τοῦ σπητιοῦ μας τὴν εἰκίαν!

Μωρὲ τύχη ποῦ τὴν ἔχω
συφορὰ καὶ βάσανά μου!
« Ο, τι σκένονται κι' ἀπέχω
ἔρχεται στὴ γειτονιά μου!

« Οὐ' ἢ βρῶμα τοῦ λιμένος, εἶναι μὲς τῇ μύτῃ μου·
κι' ἡ ὁδὸς τῆς προκυμαίας, ἔλαχε στὸ σπῆτι μου!

Πί ἐπιγραφῶν πληθώρα
στὴν ἀπέραντη μας χώρα!

Κι' ἀφοῦ μ' ὀνόματα πολλὰ καὶ ἡμερομηνίας,
ἐγέμισαν τῆς πόλεως ἀπάσας τὰς γωνίας
ἔλαθκε νὰ γράψουνε σ' ἓνα στενὸ τοῦ φόρου
« ὁδὸς ἐννάτης τοῦ Μαγιοῦ τ' ἀγίου Χριστοφόρου; »

Νὰ καταλάβω δὲν μπορῶ τὸ γούστο καὶ τίς φρονήσεις
γιά τίς ὀνομασίες
ποῦ τὸ σκακί τὸ στενὸ ποῦν ἡ χρυσὴ γειτονίσιες
καὶ γίνονται νυχθημερὸν μεγάλης ἐργασίας,
νεανικῆς παραφορᾶς καὶ τέρψεως χρησίμου,
ὁδὸν τὴν ὀνομάσανε ἀγίου Γερατίμου!

Νὰ προσέχης διαβάτα
νὰ μὴ χάνεσαι στὴ στράτα

κι' ἂν γυρεύης λόγου χάριν τοῦ παπᾶ Χοιδᾶ τὸ σπῆτι
θὰ τραβᾶς στὴν Ἑνετία καὶ θὰ βγαίνης στὴ Μὰδρίτη,
κι' ἡ ὁδὸς τοῦ Θεολόγου τοῦ Ἡλία τοῦ Μηνιάτου,
εἶν' ὁ κῆπος Χαριτάτου κι' ὁ μετζᾶς τοῦ Τουλιάτου.

Γ. — Καλὸς εἶν' ὁ καλόγηρος νᾶναι καινοβιάρης,
μ' ἀκόμα πρὸ καλλίτερος ἂν γένῃ καὶ νομάρης.

Τὸ δήμαρχο ποῦ σῶλαχε εὐλόγει συμπολίτα,
π' ὅλα τὰ δέντρα τὰ στραβά τώρα τὰ βλέπεις ντρίτα.

Ἐπιθυμοῦσα κι' ἤθελα ἡ μέρα νᾶναι χρόνος
γιὰ νᾶνε πάντα βουλευτῆς ὁ Μίμης ὁ Σβορώνος.

Δὲν εἶχαμ' ἄδικο παιδιὰ πῶτρέχαμ' ἄνω κάτω
γιὰ νὰ ὑποστηρίξουμε τὸν Πίπη τὸ Λευκάτο.

Ἡ Μέκα εἶχε σίγουρα πολλὰ νὰ ἐκτελέσῃ
ἀλλὰ μ' αὐτὴν τὴ συφορὰ
ἐμείναμε μὲ τὴ χαρὰ
καὶ μόλις ἐπιτύχαμε τοῦ Καμπανοῦ τὴ θέση.

Ὁ Ἄγουστος ἐπλάκωσε κι' ὠρίμασ' ἡ σταφίδα
ἀλλὰ γιὰ παρακράτηση καμμιὰ φωνὴ δὲν εἶδα.

Στέκω καὶ συλλογίζομαι σὰν τί τραγοῦδι ναῦρω,
νὰ τραγοῦδῶ τ' ὄμορφο τὸ ντεκολτέ τὸ μαῦρο,
ποῦ σὰν Μαγιοῦ τριαντάφυλλο, σεμνὸ χαριτωμένο,
μὲς τὴ δαντέλα φαίνεται τὸ στῆθος τὸ κρυμμένο.

Ἀμύδαλα τὰ μάτια σου, τὰ μάγουλά σου μῆλα,
καὶ τὸ κορμίσου στρογγυλὸ σὰν παλαιὰ τορπίλα.

Πῶς λιχοδεύω ν' ἀκλουθῶ τὰς κομιλὰς κυρίας!
Ἀλλὰ δὲν εἶμαι μάχιμος! Εἶμαι τῆς ἐφεδρείας!

Ἀρχίνησε τὸ σῶμα σου πολὺ νὰ νοστιμιζῇ
ἄξια μοδίστα θαῦρηκες καὶ στὸ παραγιμιζεῖ.

Καλησπερίζω δυὸ ψυχές, μάνα καὶ θυγατέρα
ὅπου κανένα μυστικὸ δὲν λένε τοῦ πατέρα.

Εἶσαι κοντὸς καὶ παχουλὸς καὶ στρογγυλὸς σὰν μπάλαι
γιὰ νὰ γυρίξης εὐκολὰ κάθε μεγάλη σάλα.

Ὁ κόκορος ἀφ' τὴν αὐλὴ τὴν κότα καμαρώνει
ποῦ τῆς λαλεῖ φραντσέζικα καὶ βγαίνει στὸ μπαλκόνι.

Περδικοπερδατοῦσα μου καὶ χαμηλοβλεπεῦσα,
καῦμους ἀφήνεις ὅπου πᾶς
ποῦ τίποτα δὲν ἀγαπᾶς
παρὰ μονάχα λούσα.

Τὰ βόδα τὰ τριαντάφυλλα τῆς ἀνοιξὶς τὰ κάλλη,
τὰ βλέπω στὸ καπέλό σου σὲ πλησμονὴ μεγάλη.

Τοὺς θρίαμβους μου τοὺς τόσους καὶ στὰ τρία τοὺς ὀφείλω,
ἐπὶ τοῦ λαίμαδετῆ, στὸ μυστάκι καὶ στὸ σκύλο.

Ἀγέραςτη βασίλισσα στὴ χάρι καὶ στὸ γούστο,
ἤθελα φύλλος νᾶμουνα νὰ τρέχω μὲς τὸ μπῦστο.

Ἐφύλασε τὰ μεῦτρα σου, ὁ ἥλιος νὰ μὴν ταῦρη,
κι' ἀφ' τὴν ἐνδίανα τοῦ Παννᾶ ἐγίνηκες πρὸ μαύρη.

Ὁσάκις σ' ἀπα-ν τῶ
ἀφρόπλαστο κορ-μὶ
μεῦ φεύγουνε κρυ-φὰ
εἰ ἀναστεναγμοί.
Μὲ - σὺ - τὸ παρα-σ ὁ λ
βαστένεις χαμη-λὰ
καὶ κρύβεις τὴ μορφὴ
νὰ μὴ μὲ σκανδαλᾷ!

Ἡ συλλογὴ ἀδυνατεῖ καὶ τρώει κάθε σῶμα·
λιγνὸς ἂν εἶσαι γένεσαι λιγνότερος, ἀκόμα.

Πυξίδες εἶν' τὰ μάτια σου καὶ φλόκος ἡ ποδιά σου,
καράβι δίχως ἄγκορα ἡ εὐκολὴ καρδιά σου.

Τῆς νηότης ἔχεις εὐωδιά,
μάτια σπινθηροβόλα,
ἀλλὰ καὶ χιόνι στὴν καρδιά
ποῦ στὸ μαραίνει ὅλα.

Ἀκούστε το κυράδες,
κοπέλες καὶ χηράδες,
ὁ Βαλδασέρας ἔλαβε μεδῆνο κοκκινάδι
ποῦ γίνονται τριαντάφυλλα κι' ἡ μεῦμις ἀφ' τὸν ἄδη.

Ὁ ἐξυπνος ὑπάλληλος, ὅταν φυσοῦν γρινιόλες,
τὸ κομπολόι παίζοντας τίς ἀποφεύγει ὅλες.

Μισεῖς καὶ σ' ἀφήνει γιὰ καὶ μένεις στὴν ὀρφάνια,
μὲ δέμα ταχυδρομικὸ θὰ λαβῇς τὰ στεφάνια.

Τὰ βῦχα σου κατὰμαυρα, τὰ μάτια σου γαλαζία,
λίγα πολὺ τὰ λόγια σου, ἀλλὰ πολλὰ τὰ νάζια.

Δασκάλα μάθε τὰ παιδιὰ, τὸ γάλα, σῦκα βόδα,
καὶ κάνετους καὶ ντεκολτέ γιὰ νᾶναι μὲ τὴ μόδα.

Ῥωτῶ καὶ λέω κ ἐ σ κ ἐ σὰ ποῦν ἀρνούθῳ ντυμένη,
καὶ μεῦπαν, εἶναι μὲ μινὶ ὁ ν πολὺ χαριτωμένη.

Ἐχεις σὰν πέφτης στὸ λουτρό, Σειρήνος θεωρεῖα,
ἀλλὰ καὶ μένεις διαρκῶς μέσ' τοῦ λουτροῦ τὰ κρύα.

Ἄν ἔδωκα στὴ σκούδα μου καπέλο καὶ φουστάνι

ΙΑΚΩΒΑΤΕΛΕΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Ἀπάντησα ψηλὸ παιδί, καὶ μεῦπε, τὸ καῦμένο
μὴν ξέρης καμμιὰν ὁμορφὴν νὰ θέλῃ ἐρωμένο;

Τέτοια μεγάλη ὁμορφιά, ἂν εἶχε καὶ τ' ἀλάτι,
δὲν θὰ χωροῦσε τοὺς κουρλούς τ' ἀγίου τὸ παλάτι.

Γιούλιο μου μικρὸ κι' ἀφράτο
καὶ γλυκὸ σὰ μαντελάτο,
θὰ διαβῇ τὸ καλοκαίρι καὶ θὰ μείνω μὲ καῦμό,
ποῦ θὰ κλείσης νὰ μὴ βλέπω τὴν ὥραϊο σου λαιμό.

Ἡ ψυχὴ σου ἐμπνευσμένη καὶ γεμάτη μουσικὴ,
τὸ καπέλο σου μεγάλο κι' ἡ μανίκα σου σακκί.

Ὡραία καὶ ὡς σύζυγος ὡς ἦτουνε καὶ κόρη,
ἡ ἐμορφιά σου στερεὰ σὰν ἀγγλικὸ παπύρι.

Ποτὲ δὲν ἤρρα ναργιλὲ στὸ κάτου καφενεῖο·
πάντα τοὺς ἔχουν ἀγκαζέ ἀπὸ τὸ τελωνεῖο!

Εἶναι καλὸς καὶ πάρτονε κι' ἄς παππαδολογιέται
θὰ μάθης τὸν κανόνα του καὶ δὲν θὰ σὲ βαριέται.

Πάντα διαπρέπει πρῶτος ἐν συρμοῖς,
τῶν Ἀντικυθέρων ὁ χαλκὸς Ἑρμῆς.

Ὅταν ὁ περονόσπορος πατήσῃ τὰ σαράντα,
ὅσο καὶ νὰ βραντίζεσαι ἔτσι θὰ μένης πάντα.

Συνήθησα νὰ σὰς θεωρῶ παρέα μὲ μεγάλες
κι' ὅταν σὰς βλέπω μόνες σὰς θαρρῶ πῶς εἰσθε ἄλλες!

Φιλόσοφε ποῦ ἐννοεῖς νὰ παντρευτῆς μὲ τέρι
ποῦ σὰν ἐσὲ τὸν Ὀμηρο στὰ δάχτυλα νὰ ξέρῃ,
γυναῖκα τέτοια δὲν θὰ βρῇς, κι' ἂν θελῇς νὰ ξεγνοιάσης,
τὸν Παναγῇ τὴ Βεργωτῇ νὰ πᾶς ν' ἀρρεθωνιάσης.

Σὲ βλέπω ποῦ γλυκοκυτᾶς κάποιον ἀπὸ τὰ ξένα·
μὴ θὰν τοῦ κάμης κι' ἐκείνου ὅ,τι ἔλαμες κι' ἐμένα;

Ὅταν πηγαίνεις στὸ λουτρό, ἔτυχε νὰ προσέξω
πῶς πάντα τὸ σω σίβιο σ' ἀκλουθεῖ ἀπ' ἔξω.

Ἀδίκως τῶχεις δῆμαρχε τὸ φῶς προστιμημένο·
δὲν φταίει τὸ καῦμένο!

Τὸ λεχτρικὸ τὸ κάνουμε κι' ἀχνίζει ὅλο ἓνα,
κάτι ματάκια ὁμορφα ποῦρθαν ἀπὸ τὰ ξένα.

— λ x x x x —

Τὴν προσεχῇ Κυριακὴν τελεσθῆσονται ἐν Περαιάταις οἱ
γάμοι τοῦ ἐν Ὁδησσῷ διαμένοντος κ. Μιχαὴλ Μαγουλᾶ μετὰ
τῆς δεσποινίδος Εὐφροσύνης Ἀρσένῃ ἱερέως Μιχαήλ. Εὐχό-
μεθα βίον εὐτυχῆ.

Λόγος κατηχητικὸς
καὶ πολὺ συμφορητικὸς.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα
νὰ βάλω τὴ βαλίχην μου στῆ: Πύλαρος τὴν πύρρα.
Ἡ τῶν καυμάτων ἐποχὴ ἀφόρητος ἐπέστη
κι' ἀστεῖα τὸ κεφάλι μου δὲν κάνει μὲ τὴ ζέστη.

Ἀγαπητοὶ συνδρομηταί,
εἶναι γνωστὸν σας ἦδη,
πῶς δὲν παρέλειψα ποτὲ
τὸ θερινὸ ταξεῖδι.

κι' ἴσως νὰ παρεξηγηθῶ καὶ ζήτημα νὰ γείνω
ἐὰν πιστὸς καὶ συνεπὴς στὰ ἔθιμα δὲν μείνω.

Μεμφιμερίαν κατ' ἐμοῦ μὴν ἔχετε καμμία
σεῖς εἰ διακρινόμενοι ἐπὶ μακροθυμία,
μεγάλα γὰρ τὰ καύματα καὶ ἀπαιτεῖται σφόδρα,
κι' ἀκόμα μεγαλείτερος τῶν συνδρομῶν ὁ λόγος.

Τὰ ἔξοδα τοῦ ταξιδίου καθόλου δὲν λυπάμαι,
καθ' ὅσον δὲν πληρώνουμε μ' ὅ,τι παπὸρι πᾶμε·
γενναῖα τῆς πατρίδος μας παντοῦ ὑπάρχουν πλοῖα
καὶ χάριν πατριωτισμοῦ μᾶς γίνετ' εὐκολία.

Περσότερα, δὲν ἔχετε ἀνάγκην νὰ σᾶς εἰπῶ·
ἀπάνου κάτου ξέρετε πόσες ἡμέρες λείπω
καὶ πῶς θὰ διατρέξωμεν τὸ νέον στάδιόν μας
καὶ τίς ὁ κύριος σκοπὸς τῶν περιοδεϊῶν μας.

Δυναμὶς τοῦ συντάγματος περὶ ἐλευθερίας
καὶ δωρεὰν λαμβάνοντες τὸ φύλλον τῆς πορείας,
κι' ὑπ' ὅψιν ἔχοντες αὐτὴν τὴν ἐντοπίαν πληξίν,
κηρύσσομεν ὡς πάντοτε τῶν στίχων μας τὴν λῆξιν,
καὶ χαιρετίζοντες ὑμᾶς ἐκ βάθους τῆς καρδίας,
ἐκ νέου ἀφιπτάμεθα πρὸς νέας ἐσσεῖας.

— x x x x —

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

Τὸ κολοκύθι τὸ πολὺ, τὸ οὔκο καὶ τ' ἀγγεῦρι,
ἔκαμε μιὰν ἐνέργειαν ἐφέτο στὸ Ληξοῦρι
ὅπου κανένας ἄνθρωπος ποτὲ δὲν τὴ θυμᾶται.
Ἀφ' τὴν εὐκαιρίότητα κανένας δὲν κοιμᾶται!
παπᾶδες, ἄρκοντες παιδιὰ, φτωχονοικοκυραῖς,
ἀρσενικὴ καὶ θηλυκοὶ κι' ὅλος ὁ κόσμος, ῥέει!
Ποτὲ δὲν ἐσυλῆθηκε τὸ ξαφνικὸ ἐτσῦτο·
δὲν ἔμεινε σὲ σπετσαρὶο οὔτε κλωνί μπισμοῦτο!
Μὴ γενικὴ διάρροια τὸν τόπο μας κατέχει
κι' ἀπ' ὅ,τι σπῆτι νὰ διαβῇς σοῦ φαίνεται πῶς βρέχει.

Ο Κόκορος.

Εὐχαρίστως ἀναγράφομεν ὅτι ὁ συμπολίτης ἡμῶν
κ. Παναγῆς Χ. Μικρῆς τέως ὑποδιευθυντῆς τοῦ ἐν
Χανίοις ὑποκαταστήματος τῆς Ἀθηναϊκῆς Τραπε-
ζης, προεβιβάσθη εἰς διευθυντὴν τοῦ ἐν Καλόμαϊς
τοιούτου, ἐκτιμηθεὶς ἐπὶ δραστηριότητι καὶ ἐντιμό-
τητι χαρακτήρος. Τὸν συγχαίρομεθα ὀλοφύχως.

Ἐσεῖς ποῦ ταξιδεύετε σὲ Πόλη καὶ Βλαχία
καὶ στὸ ταξεῖδι θέλετε νὰ βρῆτε ἥσυχία
καὶ τόπους νὰ ξαπλώνεστε τοῦ μάκρου καὶ τοῦ πλάτου
μονάχα μὲ τ' ἀτμόπλοια Δεστούνη-Γρανουλᾶτου
πρέπει νὰ ταξιδεύετε, ποῦ τρέχουν σὰ δελφίνια,
καὶ χάριν πατριωτισμοῦ καὶ χάριν ποῦνε φτήνια.

Ὅλα τὰ ὠραιώτερα τῆς ἐποχῆς κασμῆρια,
τὰ καπριτσιόζα, τὰ λινὰ, τὰ χρώματα τὰ μύρια,
στοῦ Ματαράγκα τρέχετε νὰ βρῆτε σ' ἀφθονίαν
νὰ ράβετε τὰ ροῦχα σας μ' ἐφαρμογὴν σπανίαν.
Μ' ἂν θέλετε καὶ φορεσιῆς μ' εἴκοσι μόνον φράγκα,
ἀπὸ κασμῆρια τέλεια
βαμμένες στὴν ἐντέλεια,
καὶ τοῦτο κατορθώνεται διὰ τοῦ Ματαράγκα.

ΚΟΥΡΟΥΚΑΗ τὰ ἐξοίρετα καὶ φίνα σιγαρέττα,
φτιασμένα μ' ἐπιστόμιο καὶ μὲ φελὸ καὶ σκέτα.
Κουρούκλη τὰ ξανθὰ καπνὰ τῆς Ξάνθης τὰ περίφθημα,
τῶν καπνιστῶν ἐντῤύφημα,
τὰ κατακυριεύσαντα Ληξοῦρι κι' Ἀργοστόλι,
αὐτὰ νὰ προτιμῆσετε ὡς πατριῶτες ὅλοι.

Γιατὶ νὰ ταξιδεύετε ἀδίκως στὸ Λουτράκι;
Νὰ τοῦ τὸ λέτε μοναχὰ τοῦ Χρήστου τοῦ Κανάκη
ποῦ μ' ὅλα τὰ ἀτμόπλοια νερό! ἐκεῖθε φέρνει
κι' αὐτὸς αὐτὸ αὐτοστιμῆι στὸ σπῆτι σας τὸ στέρνει

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ LIMITED

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅτι παρὰ τῆς
Ἰονικῆς Τραπεζῆς Λίμητες, προκηρύσσεται διαγωνι-
σμὸς πρὸς πρόσληψιν ὑπαλλήλων διὰ τὰ διάφορα
αὐτῆς Καταστήματα

Ὁ διαγωνισμὸς θέλει λάβῃ χώραν καὶ εἰς τὸ ἐν-
ταῦθα Ὑποκατάστημα τὴν 17ην προσεχοῦς Ἰουλίου
ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 9—12 π. μ.

Οἱ διαγωνισθησόμενοι δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι τὸ
24ον τῆς ἡλικίας των.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυνθήτωσαν εἰς
τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ἐνταῦθα Ὑποκαταστήματος τῆς
Ἰονικῆς Τραπεζῆς.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Τραπεζῆς.)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ Τῆς
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ